

Dick geeft les in Driehuis én in India

DOOR ANNEKE WIJSMAN

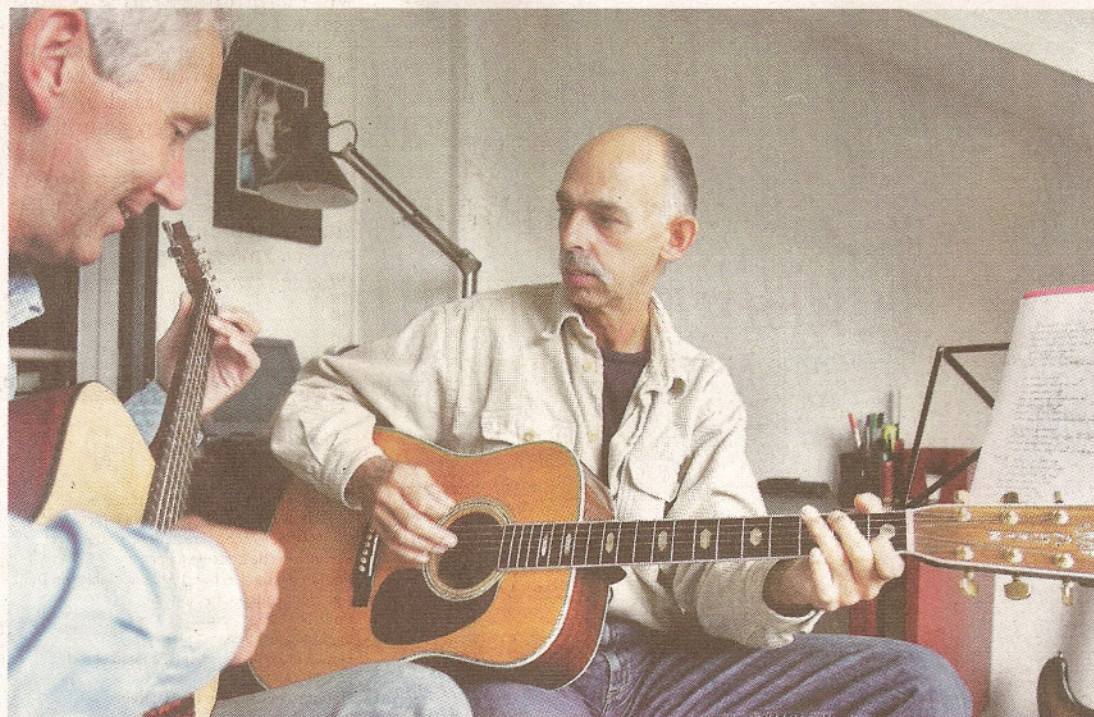
DRIEHUIS - Dick Jongman heeft zo zijn eigen manier van lesgeven, zonder bladmuziek. „Muziek moet van binnen naar buiten en niet andersom.”

Daarom noemt hij zijn bedrijf ook de Gitaarpraktijk, met een verwijzing naar zijn praktische, weinig theoretische instelling.

Vanaf het moment dat hij thuis aan de Valeriuslaan 13 zijn praktijk startte, heeft hij nooit om werk verlegen gezeten. Regelmatig heeft hij een wachtlijst. „Dit is me op het lijf geschreven. We leven in een prestatie maatschappij maar muziek gaat om plezier. Het raakt je gevoel, je intuïtie. Het is mooi om dat te helpen ontwikkelen.”

Twaalf jaar geleden zegde de nu 58-jarige Dick van de ene op de andere dag zijn baan op bij het toenmalige GAK. „Ik zei tegen mijn collega 'ik snap niet wat ik hier doe, ik ga weg en kom niet meer terug'. Ik pakte mijn broodtrommel en ging.” De hobbygitarist kon niet langer leven met alle strakke regels die bij het GAK golden. „Dan kreeg je twintig minuten voor een gesprek met iemand die in de WAO ging, maar die man wilde eerst zijn verhaal kwijt, die had meer tijd nodig.”

Dick, die naast zijn werk altijd al gitaar speelde en af en toe les gaf aan mensen die daar na optredens om vroegen, besloot

Gitaarleraar Dick Jongman (rechts) met leerling.

FOTO'S UNITED PHOTOS/ADE JOHNSON

voor zichzelf te beginnen. „Ik ben meteen nummers uit gaan zoeken en mappen gaan maken.” De leraar laat zo'n map zien. Boven de lieder teksten staan de letters van de akkoorden. Daarnaast heeft hij tekens voor de manier van spelen zoals tokkelen. „Daarna komen alle grappen en grollen die muziek zo leuk maken. Ik sluit altijd aan bij dat wat de mensen mooi vinden. Ik vraag ze ook om zelf cd's mee te nemen.”

Tot zijn verbazing komen zijn leerlingen soms helemaal uit Rotterdam of de kop van Noord-Holland. „Weet je nog die leerlinge die alsmaar John

Denver wilde spelen”, vraagt hij aan zijn vrouw Marion. Ze weet het nog. Zelf kwam ze hier ruim tien jaar geleden ook als leerlinge binnen. Na een paar maanden speelde er meer tussen de twee. Dick wilde haar meteen geen les meer geven. „Een leraar en een leerling die een relatie hebben, dat kan niet”, vindt hij.

Op zijn vijfde speelde Dick op zijn ukelele wijsjes na. „Het is echt een gave, daar mag je dankbaar voor zijn. Ik speelde later in allerlei bands en zat tien jaar in de Ruud Jansen Band. Daar heb ik vreselijk veel geleerd. Wat ze ook vragen, ik kan

het spelen.”

Dicks lesmethode blijkt uitstekend bruikbaar in India, waar hij samen met zijn vrouw als vrijwilliger muziekles geeft aan zwaar getraumatiseerde kinderen. „Het plezier spat uit hun ogen”, zegt hij. „Deze zomer gaan we er weer heen.” Dat doen de twee als vrijwilligers op verzoek van www.kindereninindia.org. Marion vertelt over de ellendige ervaringen van de kinderen. „Met muziek bereik je ze.” In januari start ze thuis haar eigen praktijk voor jonge kinderen. „Muzikale vorming via de gitaar. Op dezelfde manier als ik in India doe.”